

Szekszárdi történetek

Zenés
nyári estek

A megyeháza udvara kitűnően alkalmas esti hangversenyek rendezésére. Így is volt ez jó pár évvel ezelőtt. Főleg a kamara műfaj volt az, amely egy nyáron öt-hat estén is idecsalogatta a városlakókat. A zárt udvar eleve alkalmassá teszi bármely rendezvény megtartására. Jó az akusztikája, minden más megvan ahhoz, hogy kellemes estéket szerezzen a szekszárdiaknak.

Sajnos ezek a rég volt rendezvények ma már csak emlékek. A városban ez a nagyszerű lehetőség, egyelőre legalábbis, kihasználatlan. Pedig majd mindenhol törekednek arra, hogy legyen egy olyan speciális, csak arra a helyre jellemző esemény, színház, egyéb szabadterén jól megrendezhető műsor, amely csak az adott városra jellemző. Újabban már kis falvak is beléptek a sorba.

A fiatalok a múlt hét végén megrendezték a maguk nonstop műsorát a Csörge-tón, amit még a sajtó is jónak értékelt. Tökéletesen alkalmas a hely, a várostól való diszkrét távolság is megfelel az ő műfajuk és éleformájuk népszerűsítésére. Még csak második éve rendezik ezt a fesztivált, máris sikeres. Az ország legtávolabbi részéről is idesereglettek a fiatalok. Jó időben mondanám, már most lehet készülni a következő évre, mert ennek a tömegnek a mainál kulturáltabb ellátása nem kis feladat. Ennyi embert etetni, itatni, tisztán tartani komoly feladat lenne. Ha csak arra gondolok, hogy a „tó” körül jövőre nem kukorica lesz a földeken, hanem más egyéb, közvetlenül nem fogyasztható növény, nem tudom mit esznek a gyerekek, mert most bizony hatalmas üstökben főzték a finom kukoricát. Az Aranyfűrt bizonyára nem ettől megy tönkre, de hát mégis. Háttha a vetésgörgő miatt mást kell vetni...

Howy hol vannak este a szekszárdiak? Bizonyára otthon, meg a sok-sok tanyában, pincében, ahol jobb a levegő, mint a panelban. Biztos, hogy így van, mert a városban pár fiatalon kívül a többi korosztály nem nagyon sétál fel és alá. A kirakatokat sem nézegetik, az éttermek sincsenek dugig vendéggel, nincs már Sörkert, ahol táncolnának, halat ennének és sört innának az emberek.

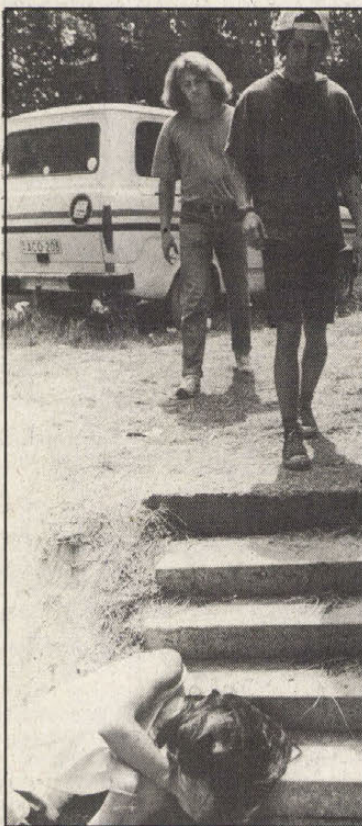
Drága az élet. A sör is, meg a hal is. Tán mégiscsak valami zenével, műsorral lehetne kicsalogatni a városlakókat a tévé mellől.

Vannak nekünk is együttesek, zenekaraink, nem is kéne országos nagyságokat drága pénzen idehozni. Bizonyára sokuk mutatkozna be, ha erre módjuk lenne és az emberek is szívesen áldoznának egy kellemes esti műsorért.

- tüke -

Rock mindhalálig
Csörge-tó 1992.

Fotó: K. A.

Baka István:

Farkasok órája

Babits a példa rá, hogy Szekszárdon nem könnyű tollforogónak lenni. Őt, a mindmáig legnagyobbat, szülővárosa sose fogadta be, hanem helyette inkább teljesen jelentéktelen testvérét, aki viszont „normális” pályán mozgott, mert jogász volt. Mái él közöttünk író, akinek finre, japánra, szlovénra, németre, hollandra fordították már művit, csak éppen itthon nem „jegyzik” – feltehetőleg részben pályatársai jótékony segítségének köszönhetően.

Baka István – a város szülötte – öröndetes kivétel, most megjelent „Farkasok órája” című kötete pedig különösen az. Ezt a város önkormányzata és az e téren már nagyon régóta példamutatóan dolgozó megyei könyvtár adta ki. Jót tett vele a támogatásra egyre inkább rászoruló irodalomnak, a költőnek, de elsősorban az olvasóknak.

A költő nyolcadik kötetében gyenge vers egyáltalán nincs. Zord, nehéz veretű, komor, keserű hangulatú annál több. Ami teljességgel érthető, hiszen mi oka lenne boldog-

kodni 1992-ben egy szemüvege mögött szűkre húzott, figyelő szemmel járó költőnek. Ilyen sorai vannak:

„...Most kellene
meghallanom a szférák zenéjét, de a
mennybe, mint ősszel felázott talajba
a krumpli, belerohadnak az angyalok.”

Bakánál Yoricknak nincs különösebben jó véleménye Hamletről, de Fortinbras svédjeiről, az új rendszerről sem. Vannak nem mindennapi képei:

„Bukusza-üres szemű néni tőpreng:
holnap ebédre mi jut?”

Vagy:

„Szálás eső pereg: égi spagetti, –
tála a tér, köd a szósz,
falja csatornanyílás. De a resti
sörszagú mennybe hajóz.”

Baka legújabb kötete kicsi, mindössze 75 oldal. Öt ciklusban 36 verset tartalmaz. A versek nagyságát azonban éppúgy nem darabszám mérik, mint ahogy a kötetek színvonalát se oldalakkal. A „Farkasok órája” a minden munkájával egyre feljebb haladó József Attila-és Weöres Sándor-díjas költő kiemelkedően értékes munkája.

ORDAS IVÁN